

Obesil se je v sadovnjaku 55letni J. Koren, znan pod imenom »Podvelanski mlinar« v Velenju pri Šoštanju. Našli so ga visečega na drevesu v torek dne 20. septembra.

Deček utonil. Nesreča je zadela g. Kozlevčarja, mesarskega mojstra ter avtomobilskega podjetnika v Šoštanju. V četrtek, 22. septembra, je okoli enih popoldne edini sinček, dveletni živahni Andro po nesreči padel v strugo Pakke, ki teče mimo tik za poslopjem. Našli so ga utopljenega na dnu struge pri Brišnikovem mlinu. Zdravnik, ki so ga takoj poklicali, ni več mogel obuditi mladega življenja.

Kap ga je zadela pri skoku v vodo. I. Pepevnik, čevljarjiški pomočnik z Vrhov pri Slovenjgradcu, se je šel kopat v potok Sečnico pri Prednjekovem mlinu. Ko je skočil v globokejši tolmun, ga je zadela kap in je ostal nepremično na dnu. Pepevnik je bil star komaj 20 let.

Najkrasnejši v Evropi prosto živeči ptič, zlat fazan samec, je razstavljen v izložbenem oknu g. Strnada, puškarja na Aleksandrovi cesti v Mariboru, ter ga je mojstrsko nagačil g. Pajtlar, znan mariborski preparator. Priletel je iz Avstrije, kjer jih redi že več let v Brunseeju g. profesor, sorodnik bivše cesarice Cite. Ker ni imel »letalske« listine v redu, ga je ustrelil g. Vaupotič na Cersaku ob Muri. Ta diven eksemplar je vreden, da si ga vsakdo ogleda brezplačno.

Vlak povozil kravo in teleta. Pastir Cestnega Jožeka v Št. Juriju ob južni žel. je gnal dne 18. septembra živino na pašo. Skozi zaprto železniško zavornico sta mu ušla na tir krava in teleta. Čuvaj je še hotel v zadnjem trenutku zavrniti drzneža, a že je pribržl osební vlak, ki je razmesaril kravo ter teleta tako, da ju je moral odpeljati konjač.

Gozdni požar pri Laškem. Pod vrhom hriba Žikovca se je pojavil v gozdu ogenj. Bližnji kmetje se prvotno niso upali blizu, ker so mislili, da taborijo ondi cigani. Ko so pa opazili, da se ogenj vedno bolj širi, so pohiteli na kraj požara, a niso bili ognju več kos. Tudi gasilci iz Laškega ognja, ki je zavzel obseg do 5 ha, niso mogli več zadušiti. Zaradi tega je zaprosilo sresko načelstvo v Laškem pri vojaških oblastvih za pomoč in je odposlal celjski pehotni polk že v noči na nedeljo 106 mož s 3 oficirji, katerim se je posrečilo skupno z laškimi gasilci ogenj omejiti.

Boga strgal s križa in ga razbil. V noči od 21. na 22. septembra je neka podivjana surovina strgala v Predosljah pri Kranju razpelo s križa, ga razbila in razmetala posamezne ude po cesti. Bogoskrunskega zločinca zasleduje orožništvo.

Iz obupa se je vrgel pod vlak dne 21. septembra v Mostah pri Ljubljani 19-letni brezposelni mehanik Stanko Čebokli. Nesrečni fant je položil glavo na železniške tračnice in mu je odtrgala lokomotiva pol lobanje.

Hrbtenico si je nalomil pri padcu pod težko naloženi voz dne 20. septembra posestnik Martin Novljan iz Male Loke v občini Žalni pri Litiji.

Franz Jožefova grenčica zmanjšuje pritisk krvi na možgane.

Požigalec je zažgal dne 22. septembra v noči na Podpečenu pri Domžalah kozolec dvojnik, ki je bil last F. Majhna. V kozolcu je bilo 5 voz sena, 1 voz ovsa in gospodarsko orodje, in je vse zgorelo.

Smrtno je ponesrečil z motornim kolesom pečarski mojster Vinko Kokalj pri Križah na Gorenjskem.

Vlom v zastavljalnico. V noči dne 22. septembra je bilo vlomljeno v Ljubljani na Poljanski cesti v mestno zastavljalnico in odnešenih 34.660 Din. Vlomilci so navrtali železno blagajno in delali previdno z rokavicami, da niso pustili prstnih odtisov.

Požigalec je zanetil požar v noči 19. septembra v hiši posestnice Ane Korošec na Količevem pri Domžalah. Požar je uničil leseno poslopje in vso imovino gosta Franca Prelovšeka.

Požar vsled odvrženega cigaretnega ogerka je uničil v občinskem uradu na Suhoru pri Metliki del arhiva in za 200 Din taksenih banovinskih znamk.

Velik požar. Dne 20. septembra krog ene ure ponoči je nastal požar na Selih pod Šmarjem na Dolenjskem pri Mariji Kastelic, p. d. pri Trontlju. Najprej se je vnel pod, v katerem je bilo precej sena. Ogenj je prodril na sredini streho in je bušnil visoko v zrak. Ker je bila streha slamnata, je gorečo slamo raznašalo daleč naokoli in takoj nato sta bila v plamenih tudi že hiša in hlev, ki sta oddaljena od poda kakih 20 m. Marija Kastelic je spala v hiši in njeni trije otroci. Njen mož pa je že v mraku odšel v poldrugo uro oddaljeno vas Lipljene in pri požaru ni bil navzoč. Ko se je ona na glas zvonov zbudila, je bila že vsa hiša v plamenu in v veži se je začel že rušiti strop. Hiša in ostalo poslopje je bilo namreč že zelo staro in s slamo krita. Hitro je pograbila otroke in v zadnjem trenutku se je rešila. Takoj nato pa se je vnel tudi pod in žitnica posestnika Jožefa Mehleta, p. d. pri Pajku. Zgorelo mu je mnogo sena in tudi žita. V veliki nevarnosti je bila tudi hiša, ki stoji v neposredni bližini. Sreča je bila, da je hiša krita z opoko in da ni bilo nikakega vetra. Mariji Kastelic pa je zgorelo skoraj vse. Rešili so le nekaj perila. Zavarovalnina je baje še precej primerna.

Uničujoče požigalčevo delo. Letos dne 31. julija v noči je upepelil ogenj v Stavči vasi, občina Dvor na Kranjskem, 9 posestnikom 28 poslopij z vsemi živili, krmo, obleko in orodjem. V nedeljo dne 18. t. m. kmalu po 8. uri zvečer pa je požigalec na novo zanetil ogenj, ki je uničil dvema posestnikoma 6 poslopij. Cenilna komisija je ocenila škodo na 110.000 Din, zavarovalnina je pa neznatna. Ostali vaščani so v silnem strahu, da bo uničila požigalčeva roka še ostali del vasi.

Enonadstropna zidanica je pogorela na Trški gori pri Novem mestu. Požar je izbruhnil dne 19. septembra zvečer in je bilo gašenje radi pomanjkanja vode nemogoče. Uničena zidanica je

bila last posestnika Medveda iz Gornj. Kamenc.

Vrel krop si je polila po celem telesu triletna hčerka najemnika mline Porente iz Škofje Loke.

Po nedolžnem smrtno nevarno obstreljen. Posestnik Janez Grubiš v bližini hmeljeniške graščine pri Novem mestu je povabil k sebi na čašo vina 27letnega delavca Štefana Djaka iz Vidovevičev pri Travniku, ki je zaposlen pri spravljaju drv in lesa iz graščinskih gozdov. Ko je stopil Bosanec ob 21. uri v noči iz hiše, da bi se podal v delavsko taborišče, je padel sredi zasede in zadel čisto nedolžnega reveža v trebuh, v levo stran glave in v pleča, ker so bile šibre. Ranjen je bil tudi posestnik Grabiš. Orožniki so izsledili zločinca, ki je izjavil, da strel ni bil namenjen Bosancu, ampak nekomu drugemu. Ubogi Štefan ima šestkrat prestreljena čreva in se bori s smrtjo.

Požari in požigi. V Nevljah pri Kamniku je bil v poldrugem mesecu že tretji požig. V petek, 23. septembra, ob 4. uri zjutraj je v Vrhpoljah nenadoma izbruhnil požar v kozolcu, ki je last Ferdinanda Novaka, župana v Nevljah. Zgorelo je vse seno, ki je bilo tam shranjeno, in slama ter detelja. Kljub temu, da so gasilci bili takoj na mestu, so mogli rešiti samo voz. Požar je 22. septembra tudi izbruhnil v Smolincih v župniji sv. Antona v Slov. goricah. Začel je goreti svinjak. Gasilcem se je posrečilo požar omejiti.

Kdo ve kaj o fantu Valentínu Rumež, stal 12 let? Šel je od doma dne 22. avgusta t. l. Pri kom se nahaja, ali kdo ve kaj o njem, naj blagovoli naznaniti Jerneju Rumež, Poljčane.

Nevarni trenutki v zraku.

Brez kolesa na letalu.

»Z 11 osebami sem se dvignil v letalu na letališču majhnega mesta srednje Amerike«, pripoveduje pilot. »Pri dvigu nisem opazil nič posebnega in radi tega sem bil ves presenečen, ko se je pojavil kmalu za menoj drug aeroplan, ki je krožil neprestano krog mene in je hotel vzbuditi pozornost na-se. Slednjič mi je bil tako blizu, da sem lahko čital na obstranski steni aparata s kredo napisane besede: »Kolo ste zgubili.« Lepa reč! Brez dvoma se mi je na nepojasnen način odtrgalo pri vzletu eno kolo, drugi letalec je opazil nezgodo, je odletel za menoj, da bi me pravočasno opozoril na nevarnost. Nekaj opasno neprijetnega je bila vsega kor zguba kolesa. Pristati s tolikimi potniki s polomljenim aparatom, je najbolj nevarna naloga, katera je sploh mogoča za pilota.

Polet prenašlo prekiniti na vmesni postaji, bi bilo brezsmiselno. Ako je že moralo priti do nesreče, se naj ta zgodi na končnem letališču. Na srečo nobeden od potnikov niti sumil ni, kaj nas čaka in radi tega sta vladala v kabini mir in red. Slednjič smo se le bližali zadnji postaji, ni pomagalo nič, morali smo na zemljo. Trikrat sem obletel prostor, katerega sem izbral za pristanek. Opozoril sem potnike, na

se po možnosti trdno držijo in sem se začel spuščati navzdol. Kolikor mogoče sem se spustil vodoravno na tla, nekaj sekund je držalo letalo po še preostalem kolesu naprej, in potem Os izgubljenega kolesa se je zasadila v zemljo, aparat je popisal polukrog in se prevrnil naprej.

Vse potnike je sunek temeljito premešal in so se vsi onesvestili za nekaj trenutkov. Vsekakor je končala presneto nevarna zadeva še srečno, ker smo se le nekoliko obtokli, si odrgnili kožo in le dva sta si nalomila kosti.

Kača v potniškem letalu.

Usoda pa zna udrihniti po letalcu večkrat prav zahrbtno. Angleški bojni letalec Wiggins, ki se je vrnil iz svetovne vojne brez posebnih poškodb, je postal pozneje v Združenih ameriških državah zasebni pilot. Zadel ga je nesreča, ki je bila neusmiljeno smrtna. Dvignil se je v zrak s 7 potniki v Seatile ob obali, da bi odfrčal v San Francisko. Med potjo je kazal motor lažja motenja, Wiggins se je spustil na tla na odprto polje. Nedostatki so bili odstranjeni in vožnja je šla gladko naprej. Pri zasilnem pristanku se je utihotapila v prostor za pilota kača klopotača in se mu je motala med nogami. Predno se je pa pilotu posrečilo, da bi bil poiskal pomoč pri potnikih, ga je pičila najbolj strupena golazen v mečo na levi nogi. Z izrednim naporom volje je skušal Wiggins doseči letališče, a strup je prenašlo delovalo, pilot se je zgrudil mrtev. Letalo je ostalo brez krmarja, je strmoglavilo v krogih na tla in se razbilo na pobočju hriba. Vsi potniki razven enega so se ubili. Ko so prihiteli drugi ljudje na pomoč, so še našli kačo klopotačo mirno zvito v kolobar na piščančjem sedežu.

Miš v obleki pilota.

Pri neki priložnosti se je utihotapil v potniško letalo nek drug vsiljivec iz živalstva. Potnikom v letalu se je zdelo čudno, da je delal pilot vsem ne-

razumljiva zvijanja. Natezal in stegoval je telo, se zvijal v bolečinah, skakal kvišku in zopet sedel in se sploh obnašal zelo čudno, kolikor sta mu to pač dovoljevala ozki prostor in zaposlenost. Na cilju so bili. Kakor bi ga izstrelil iz samokresa, je skočil pilot iz aparata in izginil v bližnji šupi. Nastavljeni letališča so hiteli za njim in so videli na začudenje, kako si je z bliskavico strgal s sebe obleko in stal pred njimi kakor Adam. Segel je z roko še pod srajco in privlekel na svetlo — miško. Žival se je bila skrila v debeli plašč in se je zakopavala med vožnjo vedno globlje, a je seve praskala in nagnala pilota skoro v obup.

Vinske sode, rezan in tesan les, bukova drva, cepano in žagano kolje prodaja ali zamenja za dober vinski mošt Gullšek v Mariboru, Razlagova ulica 25.

Poslovni davek na moko iz kmečkih mlinov.

Finančni minister je na podlagi zakona o skupnem davku na poslovni promet od 12. 3. 1930 izdal novo uredbo, ki določa, da znaša odslej poslovni davek kmečkih vodnih mlinov na izdani žitni zmletek (pšenico, rženo moko in otrobo) 6 Din, na koruzo pa 2 Din na vsakih 100 kg. Vse druge kmečke mline, torej one s kakršnimkoli motornim pogonom, pa zadene ta davek z 8 Din na vsakih 100 kg konsumentu izdane žitne moke in otrobov, odnosno 3 Din na 100 kg koruzne moke. Te obremenitve ne spreminja okolnost, da se ta promet vrši v obliki mletve za merico ali proti zamenjavi gotovih izdelkov za v mlin pripeljano kmečko žito.

V sedanjem času težke gospodarske krize je to huda obremenitev za kmetu. Letos je bila slaba letina, kmetje so povečini pridelali žita in koruze komaj za lastno potrebo, tistih, ki bodo mogli kaj odprodati, je prav malo. Našemu kmetu je že zdaj mnogokrat bilo težko, da je moral dati mlinarju 10% merico v vrednosti 8—12 Din od 100 kg žita. Merica (mlevnina) povečana z novim davkom na moko pa bo znašala od zdaj 16—20 kg žita, torej eno petino žita, ki se pripelje v mlin. Da se temu izogne, bo mnogoteri kmet zopet posegel po domačem mlinu (po žrmljah).

★

Razdolžitev kmetov. Dne 11. novembra poteče rok sedaj veljavnega zakona o zaščiti kmetov. V tej obliki se ne bo več obnovil. Kaj mu bo sledilo, sedaj še ni določeno. Minister za kmetijstvo Juraj Demetrovič je imel koncem preteklega tedna govor, v katerem se je tudi dotaknil vprašanja razdolžitve kmetov. Izjavil je, da se bo reševanje tega vprašanja gibal v okviru tehle načel: 1. Kratkoročna posojila naj bi se spremenila v dolgoročna, ki bi se odplačala v manjših obrokih v daljši dobi let. 2. Sorazmerno naj bi se znižala obrestna mera, kajpada ne samo za poljedelske, marveč tudi za vse ostale kredite. 3. Prezadolženim kmetom, to je onim, katerih dolg presega 60% vrednosti njihovega celokupnega premoženja, naj bi se omogočila poravnava na enak način, kakor to velja za trgovino, obrt in industrijo. 4. Izvedla naj bi se organizacija kmetijskih zbornic kot zastopnic interesov našega kmetijstva.

Vinorejsko društvo pri Sv. Trojici v Halozah. Dne 18. t. m. se je ustanovilo Vinorejsko društvo kot podružnica Vinorejskega društva v Mariboru, in sicer za župniji Sv. Trojica in Sv. Andraž s sedežem pri Sv. Trojici. Društvo že kar ob ustanovitvi šteje 41 članov. Namen društva izpoveduje njegovo ime. Prav vljudno vabimo, da pristopijo tu-

Zanimivi spomini.

V Berlinu so natisnili spomine starega učitelja. Njih pisec, učitelj Johann Haberle, je umrl leta 1824. Bil je sodobnik Napoleonovih let in videl marsikaj zanimivega. A največ občudovanja pa zasluži njegova neverjetna podrobna natančnost. Učitelj je v teku dolgega življenja dnevno beležil vse, in tudi najmanjše šolske dogodke. Ko je stopil v pokoj, je skrbno zračunal vse kazni, ki jih je šolarjem podelil v svojih službenih letih. Dognal je sledeče visoke številke, ki se zdijo naravnost neverjetne v naši dobi. V najhujših slučajih je kaznoval gojence s pali-

Bridka zgodba skopuha.

(Dalje.)

»Mislim, da sta pridigarja, a poznam ju ne. Nikdar ju še ni bilo pri meni.«

Mohamed gre proti neznancema. Takoj skočita oba oznanjevalca prerokove besede kvišku in se mu poklonita z besedami:

»Svečenik, Allah naj razlije blagoslov nad tvojo glavo! Prosiva te, blagoslovi naju, tvoja grešna brata!«

Srce ubogega Mohameda poskoči. Že ima pravico do male nagrade. Približa se jima, položi kosmate roke na njuna sklonjena turbana in mrmra suro blagoslova.

»Allah ti povrni blagoslov, katerega si izrekel nad nama. Dovolj nevrednima bratoma milost, obeduj z nama!«

Seve, takoj je pripravljen in počene k njima. Kar vzhičen je radi njune izredne prijaznosti in darežljivosti. Sam Allah mu je poslal ta dva pridigarja. Imata denar, ne skoparita, sta zaba-

vna, obenem pa tudi razumeta, da molčita in ponižno poslušata, ako odpre Mohamed svoja preroška usta. Mohamed govori celi večer, izvzemši oni čas, ko se je vrgel gladnega želodca nad kosilo.

Že davno gorijo in razsvetljujejo električne luči ulice, ko se ločijo in Mohamed naenkrat vpraša:

»Častita brata, vajunih imen še nisem čul. Predstavita se mi, da bom molil za oba!«

»Mož — svetnik, jaz sem Ali, ta le moj brat pa je Omar. Že leta bivava v Bombay, vendar morava pogostoma venkaj na deželo. S pomočjo dobrega prijatelja sva naletela na to le kavarno, kjer sva postala deležna milosti, da sva te spoznala!«

»Torej, moj ljubi Ali in Omar, Allah vama nakloni lahko noč!«

Z izredno častitljivostjo se poda Mohamed na pot, kakor bi bil on bogato pogostil oba pridigarja. Zadovoljen je sam s seboj. In predvsem pa še to: Jutri na večer se bodo zopet sešli in